

บทที่ 11

สื่อมวลชน

สื่อมวลชนของประเทศบรูไนก็เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ มีทั้งวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารวิชาการ และหนังสือประเภทต่าง ๆ ทั้งภาษามลายู และภาษาอังกฤษ ในที่นี้จะกล่าวถึงสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ตลอดจนการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม

1. หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ในประเทศบรูไนเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1948 ถ้าจะเปรียบเทียบกับประเทศในตะวันออกเฉียงใต้แล้วนับว่ามีอายุน้อยกว่ามาก เช่น ในมาเลเซียมีหนังสือพิมพ์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1827 ฟิลิปปินส์เริ่มในปี ค.ศ. 1637 และในประเทศไทยมีหนังสือพิมพ์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1844 การจัดพิมพ์หนังสือพิมพ์ครั้งแรกในบรูไนเป็นของข้าหลวงใหญ่ อังกฤษ อยู่ได้ไม่นานก็ยุติ หลังจากนั้นประมาณ 6 ปี บรูไนได้มีหนังสือพิมพ์บริตาบรูไน (Berita Brunei) แต่ก็ได้ดำเนินการได้ชั่วขณะหนึ่งก็ได้หยุดกิจการเมื่อ ค.ศ. 1958 ต่อมาในปี 1956 หนังสือพิมพ์ Borneo Bulletin ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเป็นหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ นับว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีอายุยืนนานจนถึงปัจจุบัน

ครั้นในปี 1966 หนังสือพิมพ์ Daily Star ได้เกิดขึ้นอีก แต่ก็อยู่ได้เพียง 4 ปี แล้วก็หยุดกิจการ

สำหรับหนังสือพิมพ์ Borneo Bulletin นั้น ผู้บริโภครุ่นข่าวสารมิใช่ชาวบรูไนเท่านั้น แต่ยังมีชาวซาบะห์ และชาวซาราวักอีกด้วย เพราะได้มีการจัดส่งจำหน่ายหนังสือพิมพ์ Borneo Bulletin ไปยังรัฐทั้งสองดังกล่าว ในระยะแรกเริ่ม Borneo Bulletin เป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ แต่ต่อมาเมื่อมีผู้บริโภครุ่นข่าวสารมากขึ้นจึงกลายเป็นหนังสือพิมพ์รายวัน

ต่อมาในปี 1995 หนังสือพิมพ์ Media Permata ก็ได้ถือกำเนิดโดยพิมพ์เป็นภาษามลายู เป็นหนังสือพิมพ์รายวันเช่นเดียวกับ Borneo Bulletin

ต่อมากรมประชาสัมพันธ์ได้ออกนิตยสารเป็นภาษามลายู ชื่อ Pelita Brunei และ Brunei Darussalam Newsletter เป็นภาษาอังกฤษโดยออกเป็นรายปีทั้ง Pelita Brunei และ Brunei Newsletter นี้รัฐบาลแจกฟรีแก่ประชาชน เพื่อที่จะให้ประชาชนได้เข้าใจและมีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับสมเด็จพระราชาธิบดี พระบรมวงศานุวงศ์ คณะรัฐมนตรีและกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาล อันจะก่อให้เกิดทัศนคติ ความร่วมมือที่ดีกับประชาชน จึงนับว่าหนังสือพิมพ์เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาลโดยแท้

การที่ประเทศบรูไนมีหนังสือพิมพ์เพียงไม่กี่ฉบับดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นทำให้ชาวบรูไนบางส่วนต้องบริโภคข่าวสารจากต่างประเทศเช่นสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และแม้แต่ประเทศไทย เพราะมีแรงงานไทยจำนวนมากไม่น้อยอาศัยอยู่ในประเทศบรูไน หนังสือพิมพ์ไทยที่ส่งไปจำหน่ายในบรูไนก็มีหลายฉบับ เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ แต่ฉบับที่มีการตรวจสอบลาภกินแบ่ง (ลือตเตอร์) ห้ามเข้าประเทศ ฉบับที่มีภาพโป๊ ก็ห้ามเข้าประเทศบรูไนเช่นกัน เพราะประเทศบรูไนถือว่าหนังสือพิมพ์เหล่านั้นจะทำลายศีลธรรมอันดีและยังไม่สอดคล้องกับปรัชญาการปกครองที่วามลายู อิสลาม และพระมหากษัตริย์

Borneo Bulletin ได้จัดพิมพ์โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด Brunei Press, Seria จุดมุ่งหมายของการจัดพิมพ์เผยแพร่ก็คือเพื่อเป็นการบริการข้อมูลข่าวสารแก่ชาวต่างชาติที่ไปทำงานในประเทศบรูไน โดยเฉพาะผู้ที่ไปทำงานในโรงงานน้ำมันในซีเรีย

ในปี ค.ศ. 1959 หลังจากที่ได้พิมพ์ Borneo Bulletin ได้ 2 ปี บริษัทในกลุ่มหนังสือพิมพ์ Straits Times ในสิงคโปร์ก็ได้ซื้อกิจการของ Bruni Press, Seria จนในปี 1990 บริษัท QAF ของบรูไนก็ได้ซื้อกิจการคืน ซึ่งนับว่าเป็นการเริ่มปฏิรูป Borneo Bulletin ซึ่งพิมพ์ได้ครั้งละ 60,000 ฉบับ และครั้งหนึ่งของจำนวนนี้ก็ส่งไปจำหน่ายในซาบาวห์และซาราวักของมาเลเซีย

สำหรับข่าวสารที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Borneo Bulletin ได้เสนอข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมในราชสำนัก ข่าวสารเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี และข่าวสารที่เกี่ยวกับประชาชน เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีข่าวสารเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง และเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนนิตยสารรายสัปดาห์ Pelita Brunei ที่ได้เริ่มพิมพ์เผยแพร่ในปี 1956 นั้น ได้ตีพิมพ์ถึงครั้งละ 45,000 ฉบับ เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของสมเด็จพระราชาธิบดี พระบรมวงศานุวงศ์ ศาสนาอิสลาม การศึกษา การกีฬา และเยาวชน

2. วิทยู และโทรทัศน์

วิทยูเป็นที่รู้จักกันในบรูไนเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1950 โดยที่สุลด่านฮัจญีโอมาร์ อาลีไซฟุดดีน พระราชบิดาของสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ปัจจุบันเป็นผู้ริเริ่ม โดยเริ่มในแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศบรูไนในยุคใหม่ วิทยูนั้นถือว่าเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ในขณะนั้นเป็นคนที่ไม่รู้หนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก ความนิยมในการอ่านหนังสือพิมพ์จึงมีไม่มากนัก ดังนั้นจึงนับว่าวิทยูเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยเผยแพร่ข่าวสารสำคัญของราชสำนัก คณะรัฐมนตรีไปสู่ประชาชน

โครงการก่อตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงเริ่มเมื่อวันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 1957 โดยพระบรมราชโองการของสุลด่านและในวันตรุษอิฎฎิลฟิตรี (รายอปอซอ-หลังจากถือศีลอด 1 เดือน) ก็ได้มีการกระจายเสียงออกทั่วประเทศ ประชาชนชาวบรูไนมีความตื่นตัวเป็นอย่างมากที่ได้มีโอกาสฟังพระสุรเสียงของสมเด็จพระราชาธิบดีของคนที่ได้อวยพรให้แก่ประชาชนเนื่องในวันตรุษอิฎฎิลฟิตรี

จุดประสงค์ของการก่อตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงของบรูไนนั้น ก็เพื่อต้องการที่จะสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างกษัตริย์ คณะรัฐมนตรี ข้าราชการ และประชาชน ให้ประชาชนมีความรู้สึกรักสถาบันพระมหากษัตริย์ รักเอกลักษณ์ของชาติ คือ มลายู อิสลาม พระมหากษัตริย์ นอกจากนั้นเพื่อให้ประชาชนมีส่วนรับผิดชอบต่อวัฒนธรรมและการเมืองของประเทศ

ในสมัยแรกเริ่มสถานีวิทยุบรูไนได้เริ่มออกอากาศเวลา 19.30 น. สิ้นสุดเวลา 21.45 น. เนื้อหาสาระที่เสนอก็มี :-

บันเทิง (ดนตรี)

ศาสนาอิสลาม

ละครวิทยุ

บรรยายธรรม

ข่าวรอบโลก

ข่าวภายในประเทศ (รวมข่าวในราชสำนัก)

การเสนอข่าวสารนั้นเสนอทั้งภาษามลายู จีน อังกฤษ และกुरुข่า (ทหารกुरुข่ารักษาพระองค์และดูแลบ่อน้ำมันที่ซีเรีย) ส่วนระบบที่ใช้ก็ใช้ทั้ง FM และ AM

สำหรับโทรทัศน์ในบรูไนได้เริ่มใช้เป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 1975 ประมาณ 18 ปี หลังจากวิทยุได้ออกอากาศ การที่รัฐบาลบรูไนได้ตัดสินใจในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ก็เพราะว่าบรูไนได้รับผลกระทบจากโทรทัศน์มาเลเซีย ในขณะที่นั้นประมาณปี 1960 บรูไน สหพันธรัฐมลายา (ก่อนเป็นมาเลเซีย) ซาราวัก ซาบาห์ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อยู่ในภาวะตึงเครียด เพราะมลายาต้องการรวมบรูไน ซาราวัก ซาบาห์ สิงคโปร์ให้เป็นมาเลเซีย แต่อินโดนีเซียไม่เห็นด้วยได้คัดค้านอย่างรุนแรง เช่นเดียวกับบรูไนไม่เห็นด้วยเช่นกัน เพราะบรูไนต้องเสียผลประโยชน์แก่มาเลเซีย และชาวบรูไนต้องการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองของบรูไนซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยภายนอก จนเกิดการปฏิวัติในปี 1962 แต่รัฐบาลบรูไนด้วยความช่วยเหลือของอังกฤษได้ปราบปรามฝ่ายปฏิวัติได้สำเร็จ ตั้งแต่นั้นมาอินโดนีเซียมาเลเซีย บรูไน ต่างหวาดระแวงซึ่งกันและกัน บรูไนจึงต้องปกป้องมิให้มาเลเซียและอินโดนีเซียเข้ามามีอิทธิพลในบรูไน รัฐบาลบรูไนจึงได้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์ของตนเองขึ้นเพื่อดึงดูดประชาชนมิให้ชมโทรทัศน์มาเลเซีย เพราะเกรงว่าจะได้รับอิทธิพลทางการเมืองและวัฒนธรรมจากมาเลเซีย

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลบรูไนยังมีความรู้สึกว้า ประชาชนของตนไปสนใจวัฒนธรรมและการเมืองของมาเลเซียมากกว่าของตนเอง โดยเฉพาะในช่วงวิกฤต ดังได้กล่าวมาแล้ว รัฐบาลบรูไนจึงได้ขยายโครงการเป็นโครงการโทรทัศน์สี่ขึ้นมา เพื่อดึงดูดความสนใจชาวบรูไนให้นิยมชมโทรทัศน์สี่ของตนเองมากกว่าโทรทัศน์ชาวคำของมาเลเซีย นับว่าประเทศบรูไนเป็นประเทศแรกในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ใช้โทรทัศน์สี่ ทำให้ชาวบรูไนมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก นับว่าวัตถุประสงค์สำคัญของโครงการโทรทัศน์สี่นี้ก็คือการสะกดกั้นประชาชนมิให้ได้รับอิทธิพลข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสมกับประเทศบรูไน อันมีการปกครองที่แตกต่างจากมาเลเซีย

รัฐบาลต้องการให้ประชาชนชาวบรูไนได้เห็นบทบาทของกษัตริย์ของตนตลอดจนคณะรัฐมนตรี และข้าราชการในการพัฒนาประเทศชาติมากกว่าที่จะให้เห็นบทบาทของนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย หรือกษัตริย์ของมาเลเซียซึ่งมีระบบการปกครองที่แตกต่างกับบรูไน และเพื่อที่จะให้ชาวบรูไนได้ชมโทรทัศน์สี่มากขึ้น รัฐบาลบรูไนจึงไม่เก็บภาษีใด ๆ อันเกี่ยวกับโทรทัศน์ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลยังได้สนับสนุนอย่างเต็มที่แก่ประชาชนที่จะซื้อโทรทัศน์

โดยที่รัฐบาลได้ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนแห่งชาติ อนุมัติให้ประชาชนได้ซื้อโทรทัศน์โดยวิธีระบบเงินผ่อนได้

ส่วนในเขตชนบทที่ไม่มีไฟฟ้าใช้รัฐบาลได้จัดเตรียมเครื่องสำรองไฟฟ้า ติดตั้งโทรทัศน์ที่บ้านของผู้นำหมู่บ้านที่เรียกว่า ปิงฮูตู ของแต่ละหมู่บ้าน ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่เข้าชมโทรทัศน์ อีกทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกบ้านกับผู้นำหมู่บ้าน และผู้นำหมู่บ้านกับกษัตริย์และคณะรัฐมนตรี

3. วิดีทัศน์

โดยทั่วไปถือว่าวีดิทัศน์เป็นสารบันเทิงชนิดหนึ่งที่ประชาชนชาวบรูไนนิยมกันมาก ส่วนมากชาวบรูไนจะมีเครื่องอัดวีดิทัศน์ (VCR) และเครื่องเล่นเลเซอร์ประจำบ้าน

วีดิทัศน์เริ่มเป็นที่นิยมกันมากในต้น ๆ ทศวรรษที่ 1980 เพราะวีดิทัศน์นี้สามารถชมได้หลายรายการตามความต้องการที่ไม่สามารถชมได้จากโทรทัศน์ โดยเฉพาะชาวจีนและชาวอินเดียในบรูไนส่วนใหญ่ชอบชมวีดิทัศน์ เพราะว่าได้ฟังได้ชมบันเทิงต่าง ๆ ด้วยภาษาของตน คือ ภาษาจีนและภาษาอินเดีย ซึ่งไม่ถ่ายทอดผ่านโทรทัศน์บรูไนด้วยเหตุนี้ผู้ทำธุรกิจวีดิทัศน์จึงได้รับความนิยม ต่อมาในปลายทศวรรษที่ 1980 ชาวบรูไนได้มีเอกสารชมวีดิทัศน์ในรูปแบบเครื่องเสียงแผ่นเลเซอร์ ซึ่งเป็นที่นิยมกันของชาวบรูไนแทบทุกบ้าน

4. การถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม

การถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมเป็นสื่อที่ไม่มีขอบเขตหรือพรมแดนจำกัด นับว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยของชาวบรูไน ซึ่งเริ่มใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1985 รายการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมเป็นรายการที่น่าสนใจยิ่งกว่าวิทยุโทรทัศน์ รายการถ่ายทอดสดนี้มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชาวบรูไนเป็นอย่างมาก รัฐบาลบรูไนจึงต้องควบคุมอย่างใกล้ชิดต้องมีกฎระเบียบของการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมขึ้น เพราะรัฐบาลบรูไนมีความเป็นห่วงเกรงว่าประชาชนจะบริโภคข่าวสารจากการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมที่เป็นอันตรายต่อวัฒนธรรมของชาติ เป็นอันตรายต่อการปกครองประเทศ เพราะรายการเหล่านั้นมักถ่ายทอดสดจากต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย อเมริกา และยุโรป เป็นต้น ซึ่งอาจจะทำให้ชนบทรอบนิยมประเพณีอันดีงามของบรูไนอาจต้องเสื่อมสูญไปก็ได้ แต่ในความเป็นจริงรัฐบาลไม่สามารถที่จะยับยั้งการไหลเข้ามาของสื่อต่างชาติได้ เพราะการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมนั้น

ได้แพร่ภาพไปทั่วประเทศ ปัจจุบันรัฐบาลจึงได้อนุญาตให้ประชาชนได้ใช้ดาวเทียมตามบ้าน ได้ชมรายการ โทรทัศน์จากเพื่อนบ้านจากนานาชาติผ่านการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม และ รัฐบาลยังได้ลดค่าใช้จ่ายในการขออนุญาต เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ เสถียรภาพแก่ประชาชนในการเลือกบริโภคข่าวสารอย่างแท้จริง

องค์กรที่รับผิดชอบวิทยุโทรทัศน์บรูไน

องค์กรที่รับผิดชอบวิทยุโทรทัศน์ของประเทศบรูไนคือ Radio Television Brunei-RTB คือสำนักงานวิทยุโทรทัศน์บรูไน ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน RTB มีโครงสร้างองค์กรดังนี้ :-

1. ฝ่ายผู้ผลิตรายการ

ฝ่ายนี้มีหัวหน้าผู้ผลิตรายการเป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิต รายการทั่วไป เช่น รายการบันเทิง การศึกษา แพลทภาษาและเรียบเรียงเนื้อหาสาระ นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ด้านการแต่งหน้า แต่งตัวเตรียมเสื้อผ้าแก่ผู้ร่วมงาน ผู้จัดรายการ

2. ฝ่ายช่างและสถานการณปัจจุบัน

ฝ่ายนี้มีหัวหน้าฝ่ายช่างและสถานการณปัจจุบันเป็นผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐบาล นอกจากนั้นฝ่ายนี้ยังทำ หน้าที่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งอยู่ภายใต้ความ รับผิดชอบของสำนักข่าวเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากับสำนักข่าวยุโรป

3. ฝ่ายวิศวกรรม

ฝ่ายนี้มีวิศวกรผู้หนึ่งเป็นหัวหน้า ทำหน้าที่ในการควบคุมในการผลิตรายการ ของวิทยุโทรทัศน์ทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีหน้าที่รับผิดชอบถ่ายภาพยนตร์อีกด้วย

4. ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายนี้มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานทั้งหมดของ RTB ซึ่งรวมถึง พนักงานต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่การเงิน

การบริหารงานของ RTB

ในปัจจุบัน RTB มีพนักงานมากกว่า 1,000 คน ความสะดวกในการควบคุมดูแล คณะกรรมการบริหาร RTB จึงได้เลือกผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ตลอดจนหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งต้องประชุมปรึกษางานสัปดาห์ละครั้ง

คณะกรรมการบริหารถือว่า "ผู้ตรวจการ" ต้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐบาล และให้ความคุ้มครองผู้บริโภคข่าวสารชมรายการโทรทัศน์ภายในประเทศ สำหรับหน้าที่ของคณะกรรมการมีดังต่อไปนี้ :-

1. ให้ความเสมอภาคในกรณีที่ขัดแย้งกัน เพื่อความถูกต้องในการเสนอข่าว เสนอรายการที่มีคุณภาพ เสนอรายการออกมาหลายรูปแบบ เช่น การศึกษาและวัฒนธรรม
2. ให้ประชาชนทั่วประเทศได้รับการบริการข้อมูล ข่าวสารอย่างเต็มที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากรายการอย่างคุ้มค่า
3. ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการกระจายเสียงหรือการถ่ายทอดรายการในประเทศบรูไนในอันที่จะยกระดับพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวัฒนธรรมของชาติ
4. ควบคุมการโฆษณาทางโทรทัศน์ การโฆษณาต้องไม่ส่งผลกระทบต่อเนื้อหาสาระของรายการอื่น ๆ ควบคุม ดัดต่อการโฆษณาทั้งหมด
5. เผยแพร่วัฒนธรรมมลายูบรูไน และความเป็นอยู่ของประชาชนแก่ประชาคมโลก เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศบรูไน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับสื่อต่างประเทศเหล่านั้น

RTB. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐบาล

RTB. เป็นหน่วยงานของรัฐบาล มีรัฐบาลเป็นเจ้าของ วัตถุประสงค์ของ RTB มีดังต่อไปนี้ :-

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนชาวบรูไนเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล
2. เพื่อสร้างจิตสำนึกให้ชาวบรูไนมีความรู้สึกหวงแหนวัฒนธรรม

3. เพื่อพัฒนารายการบันเทิงของ RTB ให้มีคุณภาพมากขึ้น
4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับองค์กรสื่อมวลชนของต่างประเทศ

สำหรับรายการโทรทัศน์ RTB ได้ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และรายการต่าง ๆ ของสถานีไปยังรัฐซาบาห์และซาราวักของมาเลเซียด้วย โดยเฉลี่ยแล้วได้ทำการถ่ายทอดออกอากาศวันละ 13 ชั่วโมง ในเวลาราชการคือวันจันทร์ถึงพฤหัสบดีและวันเสาร์ และถ่ายทอดออกอากาศประมาณวันละ 18 ชั่วโมง ในวันหยุดราชการ คือ วันศุกร์และวันอาทิตย์ รายการถ่ายทอดจะเพิ่มขึ้นในช่วงที่โรงเรียนปิดเทอม การถ่ายทอดในเวลาราชการจะมีรายการวันละ 16 รายการ ในวันหยุดราชการจะถ่ายทอดรายการต่าง ๆ ประมาณ 29 รายการ

RTB ได้เสนอรายการต่าง ๆ อันประกอบด้วยทั้งในราชการสำคัญ ข่าวคณะรัฐมนตรี สถานการณ์ปัจจุบัน ละครและภาพยนตร์ซึ่งมีประมาณ 40-50% นอกนั้นก็เป็นการจากต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย อเมริกา เป็นต้น

สำหรับวิทยุ RTB ได้ทำการกระจายเสียง 3 ภาษา คือ ภาษามลายู จีน และอังกฤษ การกระจายเสียงเป็นภาษามลายูเริ่มตั้งแต่เวลา 4.30 น. ยุติรายการเวลา 24.00 น. ส่วนในภาษาจีนกระจายเสียงทุกวัน เวลา 08.30 น. ยุติเวลา 11.00 น. และจะเริ่มอีกเวลา 16.00 น. ยุติรายการเวลา 19.00 น. สำหรับภาษาอังกฤษได้ทำการกระจายเสียงทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.30-08.30 น. และ 11.00-16.00 น. ส่วนภาคค่ำได้ทำการกระจายเสียงเวลา 20.00-22.00 น. นอกจากนี้ RTB ยังได้ทำการกระจายเสียงเป็นการเฉพาะอีกด้วย เพื่อเป็นการบริการแก่นักอนุรักษ์ความมั่นคงและทหารรักษาพระองค์ ซึ่งเป็นทหารกุ่ม่า ซึ่งได้กระจายเสียงวันละ 1 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่เวลา 19.00-20.00 น. ยกเว้นวันเสาร์จะกระจายเสียงเวลา 15.00-16.00 น. รายการที่เสนอแก่นักอนุรักษ์ความมั่นคงกุ่ม่า นับเป็นรายการคนตรีของอังกฤษในฮ่องกง

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1995 ได้มีการปฏิรูปรายการวิทยุ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนที่พูดภาษามลายู รายการเยาวชน จึงได้ออกอากาศรายการเวลา 08.30-11.00 น. และ 13.30-16.30 น.

การอ่านข่าว

ฝ่ายข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันมีพนักงานประมาณ 100 คน ซึ่งนับว่ามีจำนวนน้อย แต่มีหน้าที่รับผิดชอบข่าววิทยุและโทรทัศน์ อีกทั้งยังเสริมรายการเกี่ยวกับสถานการณ์โลกปัจจุบัน ซึ่งนับว่ามีภารกิจมากมาย ได้แบ่งออกเป็น 4 แผนก ได้แก่

1. แผนกอ่านข่าว
2. แผนกเรียบเรียงและแลกเปลี่ยนข่าว
3. แผนกสถานการณ์ปัจจุบัน
4. แผนกบริการ

จุดหมายหลักของนักข่าว คือ การเสาะแสวงหาข้อมูล แล้วป้อนข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้ผลิตข่าวในรูปแบบของการเขียน แพคเกจ ม้วนวิดีโอ ส่วนแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่ ราชสำนัก รัฐมนตรีแต่ละกระทรวง สำนักงานต่าง ๆ ของข้าราชการ สำนักงานตำรวจ ศาลองค์กรการค้า ผู้นำท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำศาสนา และอื่น ๆ นอกจากแหล่งข่าวแล้วนักข่าวต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนทั่วไป เพราะบางครั้งข้อมูลดี ๆ อาจได้จากประชาชนนี่เอง หลายครั้งที่ผู้ชมได้โทรศัพท์ถึงห้องอ่านข่าว เพื่อที่จะเล่าเกี่ยวกับเรื่องที่เสนอให้ละเอียดมากขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นการเพิ่มข้อมูลที่สำคัญต่อ RTB

ส่วนเหตุการณ์สำคัญ ทางคณะกรรมการจะเป็นผู้ตัดสิน โดยจะต้องให้สอดคล้องกับกฎข้อบังคับของการข่าว

หน้าที่ของแผนกงานแถลงข่าวหรืออ่านข่าวคือต้องทำการกระจายข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์ ผู้อ่านข่าวจะต้องเป็นผู้ควบคุมรายการที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันทางโทรทัศน์ เช่น รายการโลกสัปดาห์นี้ มุมโลก มุมแสงประทีป การถ่ายทอดเหตุการณ์ปัจจุบัน ถ่ายทอดสัปดาห์ละ 3 ครั้ง

ทางด้านแผนกเรียบเรียงและแลกเปลี่ยนข่าวสารนั้นจะรับผิดชอบในการเตรียมการอ่านขั้นสุดท้ายของวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนั้นยังทำหน้าที่แลกเปลี่ยนข่าวกับประเทศสมาชิก ABU (Asia-Pacific Broadcasting Union) ซึ่งจะแลกเปลี่ยนข่าวสารประจำวันกับ Asian News Exchange

สำหรับข่าวในประเทศ นักข่าวเป็นผู้มอบข้อมูลโดยตรงที่โต๊ะของกองบรรณาธิการและผู้ช่วยบรรณาธิการจะเอาข้อมูลเหล่านี้ไปเตรียมอ่านข่าวทางวิทยุ และส่งไปยังกองบรรณาธิการฝ่ายโทรทัศน์เพื่อจะออกข่าวผ่านทางโทรทัศน์อีกด้วย ซึ่งเป็นการอ่านข่าวทั้งภาษามลายู และภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าพนักงานฝ่ายข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน 100% เป็นชาวบรูไน แต่ข้อความของข่าวนั้นล้วนแล้วเป็นภาษาอังกฤษ

หลังจากที่ประเทศบรูไนได้รับเอกราชเมื่อ ค.ศ. 1984 แล้ว ชาวต่างชาติที่ทำงานกับฝ่ายข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันได้ลดน้อยลง จึงได้เอาชาวบรูไนมาเสริมแทน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของรัฐบาล

ส่วนข่าววิทยุภาษาจีนนั้นได้มีการแปลโดยตรงจากต้นฉบับภาษาอังกฤษโดยกองบรรณาธิการ ในปัจจุบันฝ่ายข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันได้รับข่าวจากต่างประเทศในรูปแบบของวิทยุทัศน์จาก WTN (Worldwide Television News), Rentes Television และยังมีการแลกเปลี่ยนข่าวทุกวันผ่านดาวเทียม ส่วนข่าวในรูปแบบของคำพูดนั้นได้รับจาก Agencs France Press (AFP), United Press International (ยู.พี. ไอ) และ Reuters (รอยเตอร์)

คณะทำงานฝ่ายเรียบเรียงข่าวมีหน้าที่ผลิตรายการทุกสัปดาห์เกี่ยวกับรายการสถานการณ์ปัจจุบันในต่างประเทศ เช่น รายการโลกสัปดาห์นี้ และรายการมูมเอเชีย นอกจากนี้คณะทำงานฝ่ายเรียบเรียงและนักข่าวยังต้องทำข่าวของสมเด็จพระราชาธิบดี พระบรมวงศานุวงศ์และคณะรัฐมนตรีที่เดินทางไปยังต่างประเทศเพื่อเข้าร่วมประชุมนานาชาติและอื่น ๆ

การพัฒนาครั้งใหม่ในประวัติศาสตร์การกระจายเสียงในประเทศบรูไน ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 1994 โดยที่บรูไนร่วมมือกับสิงคโปร์ในการเปิดบริการโทรทัศน์ดาวเทียมขึ้นพร้อมกัน ซึ่งได้แพร่ภาพ 2 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งเป็นการแพร่ภาพเกี่ยวกับกิจกรรมของประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การแพร่ภาพนี้สามารถส่งไปถึงทั่วประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีนตอนใต้ คอนเทินของออสเตรเลีย และส่วนหนึ่งของเอเชียใต้

สำหรับแผนกเหตุการณ์ปัจจุบันจะรับผิดชอบในการออกรายการเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นภาษามลายู

สำหรับรายการที่ถ่ายทอดเป็นรายเดือนจะเป็นรายงานเชิงวิเคราะห์และเจาะลึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีรายละเอียดมากกว่ารายการอื่น เช่น รายการสาระน่ารู้ การศึกษา และบันเทิงที่เน้นไปสำหรับเยาวชน

ส่วนแผนกการบริการนั้น จะรับผิดชอบในด้านความช่วยเหลือ ด้านบริการ โดยเฉพาะแผนกนี้ประกอบด้วยหมายกำหนดการของคนทำงาน การโต้ตอบจดหมาย หาข้อมูลข่าวต่างประเทศ ช่วยเหลือด้านเลขานุการ ทั้งนี้ เพื่อให้งานต่าง ๆ ได้ดำเนินการด้วยความราบรื่น

การรายงานข่าวทางโทรทัศน์

การอ่านข่าวทางโทรทัศน์ในวันราชการเสนอข่าว ดังนี้

เวลา	ชื่อข่าว	จำนวนเวลา
05.45 น.	ข่าวสั้น	5 นาที
06.30 น.	ข่าวรุ่งอรุณ	5 นาที
09.00 น.	ข่าวรุ่งอรุณ	5 นาที
20.00 น.	ข่าวแห่งชาติ	30 นาที
22.00 น.	ข่าว 4 ทูม	30 นาที

สำหรับวันหยุดสุดสัปดาห์ (ศุกร์ + อาทิตย์) จะมีการรายงานข่าวเพิ่มเติมในวันศุกร์จะเป็น 10 นาที ได้ออกอากาศเวลา 11.30 น. ส่วนในวันอาทิตย์จะยืดเวลาเป็น 15 นาที โดยออกอากาศเวลา 12.00 น. และจะเพิ่มเวลาเป็นกรณีพิเศษ 15 นาที ในช่วงโรงเรียนปิดเทอม ส่วนข่าวแห่งชาติ ซึ่งเป็นข่าวหลักของ RTB นั้นปกติแล้วจะประกอบด้วยข่าวภายในประเทศ 10 นาที และข่าวต่างประเทศ 10 นาที นอกจากนั้นก็จะมีกรรายงานข่าวแลกเปลี่ยนจากต่างประเทศ กีฬา และการรายงานสภาพอากาศ ส่วนข่าวสี่ท่อมเป็นภาษาอังกฤษแท้จริงแล้วเป็นข้อมูลที่เหมือน ๆ กัน การอ่านข่าวของ RTB จะใช้ภาพจากวีดิทัศน์ ภาพนิ่ง กราฟฟิก

ภาพบน : รถเมล์ในบรูไน

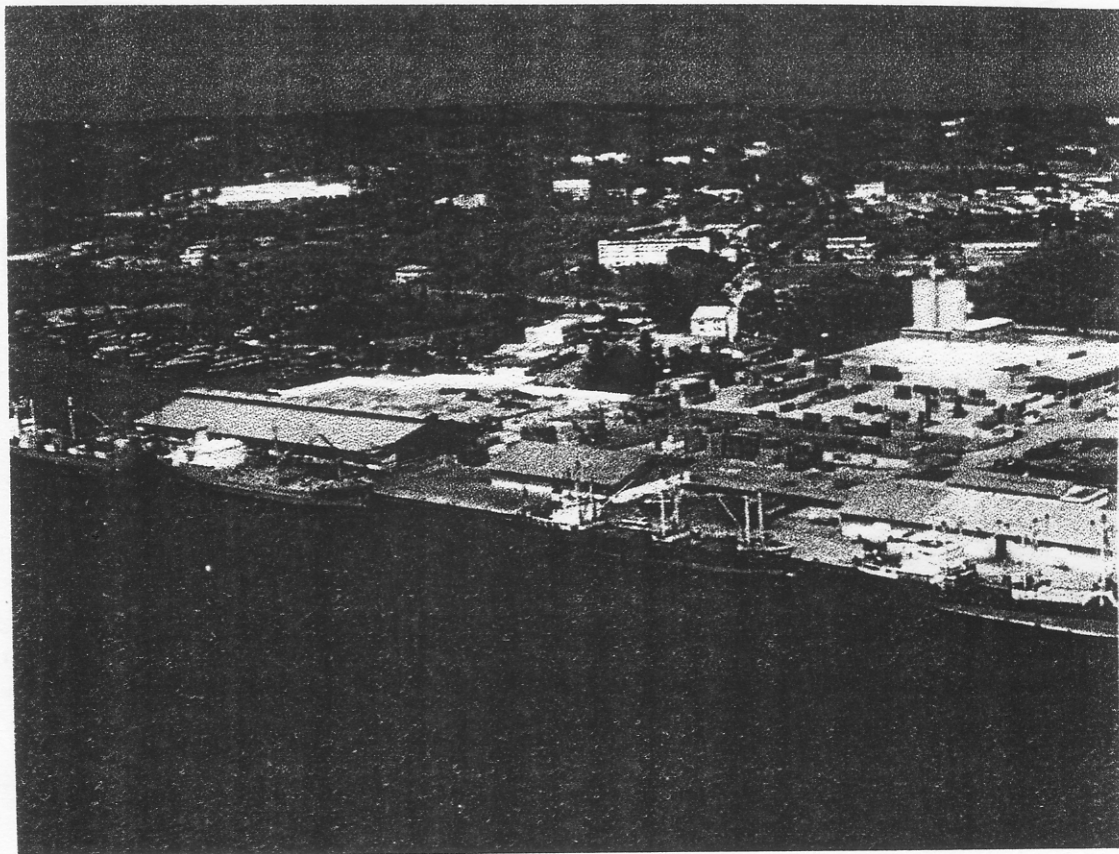
ภาพล่าง : แท็กซี่ในบรูไน

ภาพบน : ขานพาหนะทางน้ำ

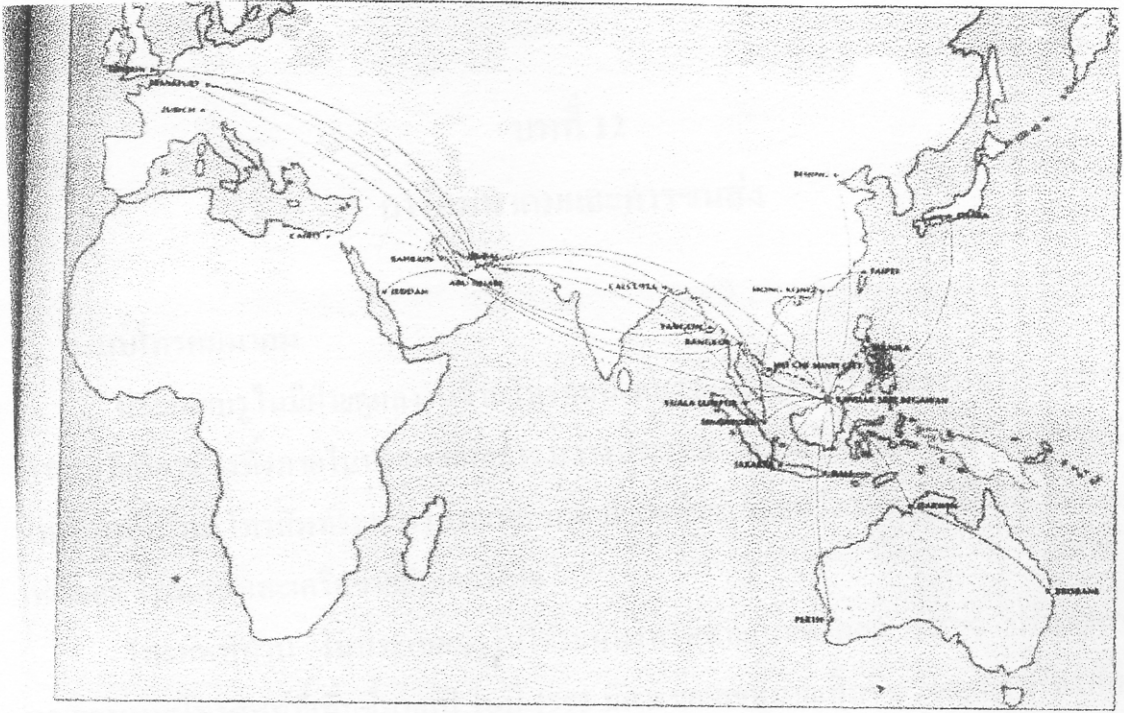
ภาพล่าง : แท็กซี่น้ำ (Water Taxi)

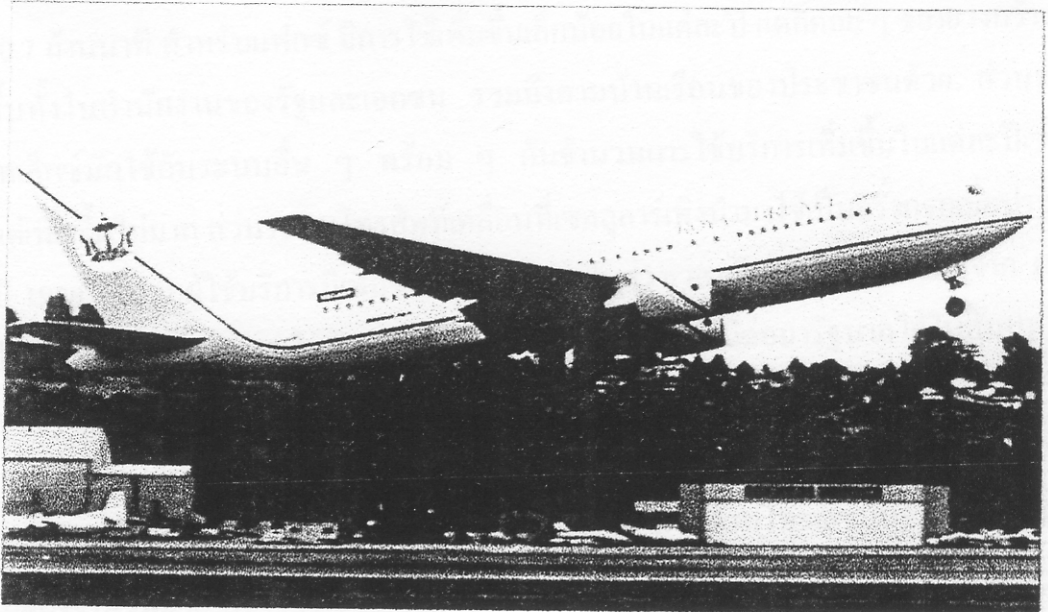

ท่าเรือมัจฉา

ที่มา : Memimpin Rakyat Kekal Bahagia หน้า 144

A map showing Royal Brunei's international network during the two years under review. Domestic routes, not included in the map, comprised Kuching, Kota Kinabalu, Labuan, Miri and Balikpapan.

Royal Brunei took delivery of another Boeing 767-300 Extended Range (ER) in early 1994, bringing to seven the number of 767-300 ER in service

ยานพาหนะทางอากาศ-เครื่องบิน Royal Brunei Airlines